

26. May. 1972

FAKTA

Dato:

26. May. 1972

Sidetæl:

Rød blå bd 7 s. 33-39

Generelle kommentarer:

Michel Parmentier. Fransk kunstner (1938-2000).

Yves Klein. Fransk kunstner (1928-1962).

Kenneth Noland. Amerikansk kunstner (1924-2010).

Frank Stella. Amerikansk kunstner (f. 1936).

Ellsworth Kelly. Amerikansk kunstner (1923-2015).

TRANSSKRIFTION

26-5-72.

Denne struktur lukker sig om sig selv (og kan maaske derfor have svært ved at undgaa at blive billede – adskilt fra omgivelserne).

Strukturen kan i meget minde om cirklen med dens centrum.

ved at se Parmentieres billeder med vandrette delinger tænkte jeg paa at denne struktur havde muligheder for større aabenhed i det øjet følger de vandrette delinger ud i rummet til begge sider – og den lodrette bevægelse neutraliseres næsten helt saaledes at format – strukturen bliver mindre dominerende, mindre form – figur.

Kun hvis billedformatet gøres meget smalt bliver den lodrette struktur tydeligt.

Asociation det franske flag – uheldigt.

Neutralt hvidt felt mellem de to farvede kvadrater for at undgaa farverne indvirken paa hinanden.

skaber det to røde den blaa i det hvide midterkvadrat? – meget tvivlsomt

---

Den vandrette sribestruktur er ubrugelig. Den bliver, ihvertfald med saa kontrasterende farver, altfor akcentureret saaledes at billedformatets geometri vil virke ind paa sribestrukturen og gøre den figurlig. Figur – bund problematikken som er uforenelig med den "R+B" grundidee – vil træde for stærkt i forgrunden.

Jeg tror enhver anden struktur en de to rektangeldannende kvadrater er uanvendelige – hvilket langt fra skal afholde fra at prøve og finde frem til en baade enklere og i forhold til selve ideen bedre fungerende.

Format af 6 kvadrater – forøges antallet af kvadrater vil formatets opfattede geometri forflygtiges – opløses! Negativt er at midterdelingen associerer til Horisont og den blaa derfor uvilkaarligt til himmel.

Ser man formatet paa den høje lodrette led forsvinder saadanne associationer – men det kræver et meget højt format.

Ikke neutralt nok de to rektangulære formater for figurlige

Delingens horisontalitet uheldig

Diagonaldelingen skaber to trekanter to former – to figurer hvilket er negativt.

Med andre ord – den nuværende struktur er den som dækker ideen bedst og fungerer bedst i forhold til den.

Den nuværende struktur har visse forandringsmuligheder – skal man, kan man, anvende dem?

Mellem 1–2 er perceptionsforskellen ikke betydelig. Mellem 3–4 er forskellen heller ikke udslagsgivende om den røde er øverst eller nederst gør ringe forskel.

Men 3–4 adskiller sig fra 1–2 ved at det høje lodrette format gør kvadraterne mindre lukkede – mere fri af hinanden.

5 er straks meget geometrisk figurligt og skal anvendes med megen omtanke og kun i særlig oplagte tilfælde.

1-2-3-4 er muligheder man ikke skal afvise, men man skal ikke svælge i dem.

“R+B” 3D

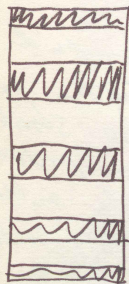
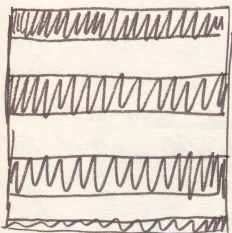
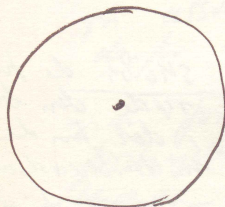
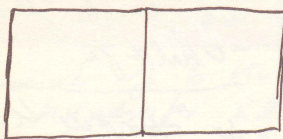

Det er en kendsgerning som maaske kan være lidt generende at hele ideen er afhængig og domineret, ja egentlig staar og falder med farven. Hvorfor er den afgørende?

Fordi farven i enhver visuel dannelse, og især hvis den er dominerende "ren", uvilkaarligt sættes i forbindelse med begrebet malerkunst (farven er maleriets domæne – o.l.). Fordi farven naar den optræder som sig selv og ikke andet faar noget abstrakt objektjern eller umaterielt over sig. Den rene farve er stærk rød - blaa - gul - grøn o.s.v er perceptibel først og fremmest som farve – som begrebet – fænomenet farve og ikke som stof – materialitet –. Der er noget efemerisk ved farvebegrebet i sin rene form. Farven maa nødvendigvis (rent teknisk-praktisk) breder sig over et begrænset areal – farven holder simpelthen op et sted – og der hvor den holder op opstaar dens formstruktur – eller i det mindste antydningen – begyndelsen til en saadan. Anvender man den rene farve kommer en struktur aldrig til at dominere farven, men er altid underordnet den (med ren menes Rød - gul - blaa . grøn - violet - sort - hvid). Paa sin vis er den rene farve, ikke maaske naar den optræder som punkt, men i hvertfald naar den optræder som arealudstrækning formløs og slaar ofte en form i stykker. Forsøger man at faa farven til at indordne sig formen kan det kun gøres paa bekostning af dens arealudstrækning og dens renhed og styrke. Hverken Yves Klein, Noland, Stella eller Kelly o.a har brugt farven helt ren. De har alle forsøgt at forurene den, enten ved at gøre den til stoflighed, til struktur eller form, de har aldrig ladet den optræde alene som sig selv. Maaske kan det ikke lade sig gøre! Den rene farve er et mærkeligt substansløst fænomen. Forestiller man sig et meget stort areal paa først en helt ren farve – uden stoflighed af nogen art – vil man være det nærmeste man kan naa til farve som farve alene og ikke farve som

form, eller struktur. En saadan flade, eller et saadant areal – hvad det nærmere maa være, vil virke meget lidt materiel – vil virke objektløs. Den rene farve forlenes let med et skær af uvirkelighed – og maaske er det denne sammen med objektløsheden som generer mig ved farven? Maaske kan man sige det saadan at farven kun viser farven og at den ikke hvor den er helt ren (maaske grøn undtaget) viser udover dette og til noget andet fænomen.

26-5-72.

Denne skitceder lukker sig om sig selv (og man ønsker derfor have svare ved at undersøge at blive billedet - adskilt fra omgivelserne).

Skitceder kan i nogle mindre om Gitteren med dens konstruktion.

ved at se Perroniers billeder med vandrette delinger tænkte på hvordan denne struktur havde mulighed for større overblik i det og følger de vandrette delinger ud i rummet til begge sider - og den ledte bevægelse neutraliseres næsten helt somledes at form af struktur bliver mindre dominerende, mindre form-fyldt.

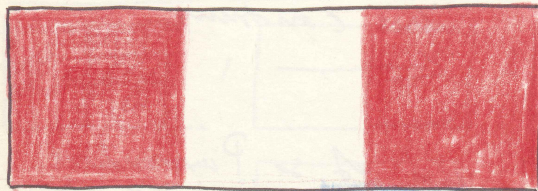
Kan hvis billedformuleringen måske smalt bliver den lodrette strukturer tydelig.

Asociation
det franske flag
- Uheldigt.

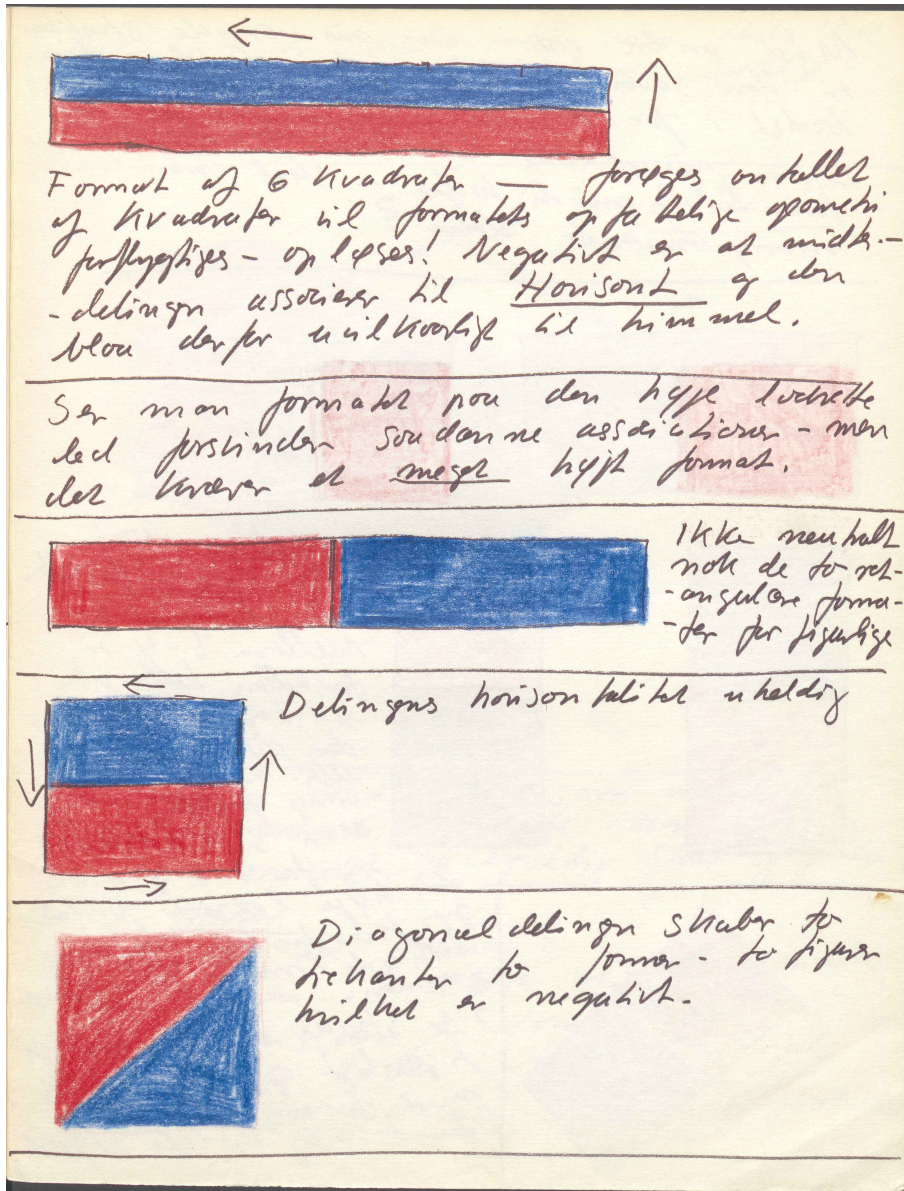
Neutralitetsfelt mellem de
- der for at undgå
for hinanden.

for forede kuv-
fermes indlign

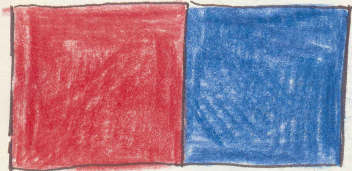
Skaber de to
rede den blau
i det hvide
midterkvadrat?
- meget frivsel

Den vandrette strukturer er ubrugt.
Den bliver, i hvert fald med søv kontraster.
- de farver, alt for ubekendt som leder af
lille formets geometri vil ikke ind for
strukturer og gøre den fejlagtig.
Figur - bund problemet som er
uforståelig med den "R+B" opendee - vil
brøde for størrelse i forvejen.
Jeg tror at hver anden struktur er
de to retangel den røde kvadrater er
en vandret - hvilket kun for skal
af holde for at finde ~~for~~ mere
og finde dem til en brude enkle
& ~~te~~ i for hold til selve ideen ved
8 fungerer de.

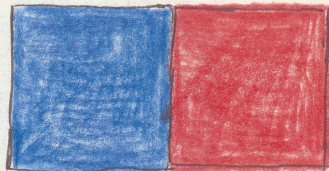

Med andre ord - den nu værende struktur
er den som deler i den bedst og jompr
bedst i forhold til den.
Den nu værende struktur har visse
forandringsmøjhed - skal man, kan
man, omvende dem?

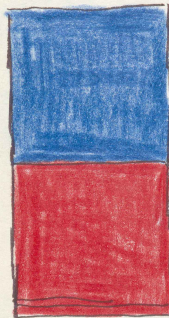
1

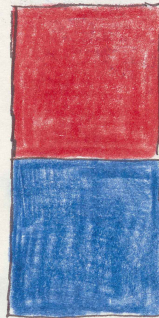
2

3

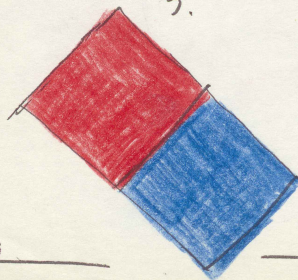
4.

Mellem 1-2
er perceptions forskellen
i de betydning.
Mellem 3-4 er
forskellen helt
udsloppende om
den røde er øverst
eller nedest og
nogen forskel.

Man 3-4 adskiller
sig fra 1-2 ved at
der ikke lodrette former
gør i vinkel mindre
lignende - mere fri af hin-
anden.

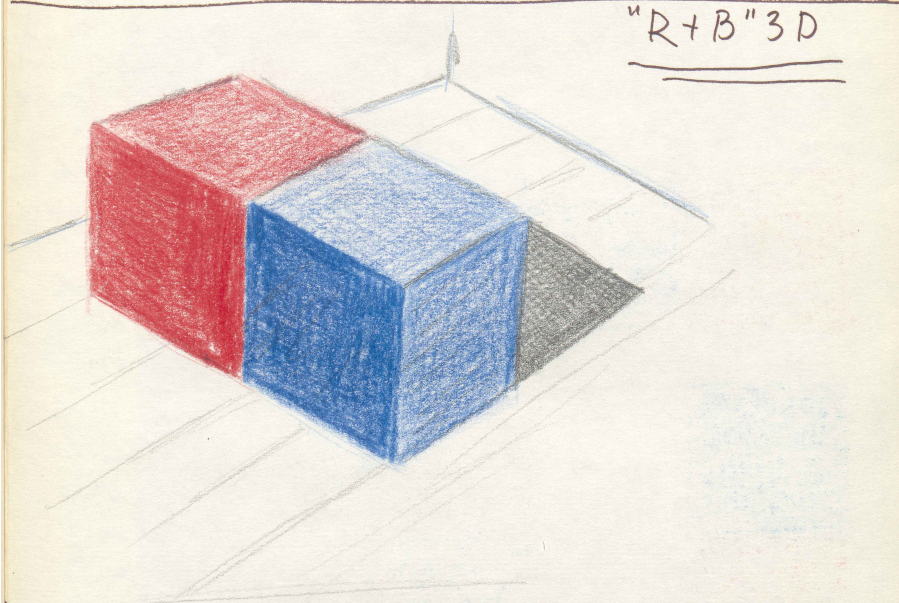
5.

5 er strukturer meget geometriske
figurer og skal anvendes
med omgivelser om den kan
kun i stærke og tydelige
fald.

1-2-3-4 er måske hoder man ikke skal
afvise, man skal ikke svælge i
dem.

"R+B" 3D

Det er en kendsgerning som måske kan
være lidt genende at hele ideen er afhæn-
-gig og domineret, ja egentlig stærk og faldet
med farven.

Hvorfor er det genende?

For di farven i en hver visuel dannelse,
og især hvis den er dominerende "ren",
vil tværtilfælt sættes i forbindelse med
begrebet malerkunst (farven er maleriets

domene - o. l.). Fordi farven naar den
op træder som sig selv og ikke andet
for noget abstrakt objekt fjern eller
u materielt over sig. Den rene farve
er stærk rød - blå - gul - grøn o. s. v.
er perceptibel først og fremmest som
farve - som begreb - fenomenet farve
og ikke som stof - materialitet -
Den er nægt ejendomske ved farve-
begreb i sin rene form. Farven man
nødvendigt is (rank teknisk - praktisk)
træder sig over et begrebet areal-
farven holder simpelthen op et
sted - og der hvor den holder op
opstår dens formstruktur - eller i det
mindste anhydningen - begrundelsen til
en søde den. Anvender man den rene
farve kommer en struktur aldrig
til at dominere farven, men en
altid underordnet den (med den
manes Rød - gul - blå - grøn - lilla
sort - Hvid). For sin is er den
rene farve, ikke måske naar den op-
træder som punkt, men i hvert fald
naar den optræder som areal udbredt-
ning formlys og stærkt ofte en form
i sig selv. Forsøger man at få farven

til at i enderne sig formen kan det kun
opføres paa bevisning af dens uret-
-strækning og dens renhed & styrke.
Hvordan ves Klein, Ireland, Stella
eller Kelly o. a. har brødt jernet helt
ren. De har alle forsøgt at jernene
den, enten ved at gøre den til støb-
-hed, til strukturer eller form, de har
aldrig ladet den op bade alene som
sig selv. Måske kan det ikke
lade sig gøre. Den rene jern-
er et uomtøjet substans det jern-
-men. Foreskriver man sig et meget
stort uret paa fort en helt ren
jern - uden styrke af nogen art -
til man være det nærmeste man
kan, nu til jern som jern alene
& ikke jern som form, eller struktur.
En sådan flade, eller et sådant
uret - hvad det nærmeste man være,
til ikke meget lidt materiale -
til ikke meget lys. Den rene jern
fortæner let med et stykke af uret-
-hed - og måske er det den re sam-
-men med uret lysheden som gen-
mød ved jern? Måske kan man
sige det sådan at jern kan
viser jern og at den ikke har
den re helt ren (måske gennem indtøjet)
viser indover dette & til noget andet jern

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

